

Bohyně se nesnaží

Milé ženy, dovoluji si sdílet úžasný text, který jsem objevila. Je určen nám všem krásným bytostem v jedinečných ženských tělech....

Onehdá na mě vypadl při úklidu lísteček s větou: "Bohyně se nesnaží, ale dovolí druhým, aby se snažili o ni. " Vzpomněla jsem si, že když jsem si ji před časem zapisovala, cítila jsem se jako rebelka, jako bych si sáhla na zakázané ovoce. To prohlášení se mi zdálo hodně odvážné a z jakéhosi neznámého důvodu jsem měla pocit, že bych neměla rozhodně veřejně ventilovat, že se podle této zásady pokouším žít.

Dnes už vím, že na této větě nic odvážného ani provokativního není. Je to pouhé konstatování, pravda vyjádřená v jakési zkratce. Možná někoho může dráždit použití slova "Bohyně", ale já ho vnímám jako synonymum slova "ženství" nebo "jin". **V personifikované podobě pak je pro mě Bohyní žena, která je skutečně ženská, jinová, přijímající, vědomá si své ceny.**

A taková žena se nesnaží ulovit muže, ani ho vést, myslet za něj, vychovávat či opečovávat ho jako malé dítě. Nepřebírá na sebe mužovu úlohu a nechává mu prostor pro jeho vlastní aktivitu.

Jenomže, povzdychnete si, to je tak těžké! Když to necháme všechno na nich, tak se ničeho nedočkáme. To je bohužel pravda. Může se skutečně stát, že se nedočkáte toho, po čem tolik toužíte. Může se stát, že bude trvat delší dobu, než uvidíte výsledky. A může se dokonce stát, že lidé, na kterých vám nejvíc záleží, nebudou schopni a ochotni vyvinout potřebnou

iniciativu a budou vnímat vaše chování jako zradu. S tím je třeba počítat. Ale na druhou stranu - ušetříte obrovské množství energie a získáte spoustu volného času. **A pokud tuto energii a ten čas věnujete sobě, věřte tomu, že postupně získáte mnohem víc.** A věřte - nevěřte, nakonec tím prospějete i ostatním.

Teprve nedávno jsem si uvědomila, jak pokřivená představa o roli ženy nám je od dětství vštěpována. Jsme vychovávány k tomu, abychom byly láskyplné, tolerantní, abychom nebyly sobecké, abychom braly ohled na potřeby ostatních. Učíme se, že pro ženu je prioritou rodina, že to ona je zodpovědná za harmonické vztahy, že ona má vytvářet láskyplné a harmonické prostředí. Jenomže toto všechno je jenom část pravdy o ženské roli! Nikdo nám totiž neukázal druhou stranu mince, a to **kde vzít sílu a moudrost, abychom to všechno zvládly, aniž bychom popíraly samy sebe!**

Tak nějak samozřejmě se v naší společnosti počítá s tím, že se žena obětuje - a že bude přitom všem ještě šťastná. Troufám si říci, že více či méně jsme všechny obětí syndromu hodné holčičky. Ačkoli se třeba navenek chováme rázně, všechny někde uvnitř toužíme po tom, aby nás někdo pochválil, aby ocenil, jak jsme úžasné.

Díky výchově jsme uvěřily, že si lásku musíme zasloužit. Že musíme být hodné holčičky. A tak žijeme životem svých blízkých, staráme se o ně, děláme jim pomyslení, řešíme jejich problémy a snažíme se mít byt jako klíčku, vařit jako Magdalena Dobromila Rettigová, pereme, žehlíme, vyděláváme peníze... K tomu se snažíme být chytré, vtipné, nápadité, krásné a přitažlivé ...

... a končíme citově vyprahlé, fyzicky vyčerpané, nemocné, zatrpklé, prázdné.

Naši partneři bezostyšně využívají našeho servisu a nezdá se jim na tom nic divného (ostatně samy jsme jim ho vnutily ve snaze ohromit je svou dokonalostí) a mají spoustu volného času a energie na to, aby se věnovali svým kamarádům, koníčkům a někdy i milenkám. Vlastně se jim ani kolikrát nechce domů, protože je tam čeká unavená, vyčerpaná a často i podrážděná partnerka.

A proto, milé ženy, mám pro vás zprávu životní důležitosti:

Nemusíte být dokonalé, aby vás měl někdo rád. Nemusíte na sebe přebírat starosti a úkoly druhých, aby vaše vztahy byly harmonické. Nemusíte být výkonné. Nemusíte vůbec nic, protože láska se nedá zasloužit, láska je bezpodmínečná. Pokud chcete lásku a harmonii, nečekejte, že vám ji dá někdo jiný. Existuje jeden jediný člověk na světě, který opravdu potřebuje vaši pozornost a péči - a tím jste vy samy.

Přestaňte proto neustále něco dělat, něco vymýšlet, něco řešit, přenechejte prostor jiným a udělejte si čas samy na sebe. Uvědomte si, jak se cítíte, jak vám je, po čem toužíte.

Naslouchejte svým pocitům, svému tělu a hlavně - řiďte se tím, co cítíte! Dovolte si co nejvíc trávit čas způsobem, který vám je příjemný, i kdyby se jednalo o tu nejméně užitečnou a smysluplnou činnost. Jenom v klidu, jenom tam, kde není žádné usilování, kde je pouze přijímání a plynutí, se můžete potkat samy se sebou, se svou silou, moudrostí a láskou.

Všechny tyto kvality máte v sobě a není třeba žebrať, ponížovat se a pachtit, abyste si je zasloužily od někoho zvenčí.

Asi před půl rokem, kdy jsem se cítila velmi vyčerpaná a zoufale jsem prosila o to, aby mi byla ukázána cesta, mi opakovaně přicházelo: *Nauč se dělat nicneděláním*. Tehdy se mi to zdálo jako něco naprosto nepředstavitelného. Měla jsem pocit, že když byt' jen na chvíli vypnu, pustím z rukou otěže, život mě nemilosrdně převálcuje.

Dnes vím, že žena může udělat pro své okolí mnohem víc, když prostě pouze JE. Když je ve svém těle, když je v kontaktu sama se sebou, když pravdivě vyjadřuje, kdo je a co cítí. Pak je tím, kdo zcela přirozeně vytváří harmonické vztahy a prostředí, tím, kdo léčí všechny kolem sebe. Její láska a pochopení pro druhé už nevede k sebepopření a sebeoběti, protože má úctu k sobě samé a zná své hranice. **Chápe, že láska nemusí automaticky znamenat nutnost sdílet s milovanou osobou její hodnoty a cestu a že slovo NE je stejně láskyplné jako ANO.** Všechno to, co jí předtím stálo spoustu námahy, pozvolna přichází samo. A spolu s láskou k sobě samé a s rostoucím vědomím vlastní hodnoty najednou přicházejí do jejího života i láskyplní lidé. Nemusí se snažit, líčit pasti, podbízet se. Druzí přicházejí vábení kouzlem její osobnosti, jejím vyzařováním.

Ano, my ženy jsme skutečně těmi, které by měly být láskyplnější, soucitnější, tolerantnější, těmi, které pečují o vztahy a vytvářejí domov. Máme k tomu všechny dispozice. Nesmíme ale zapomínat, že v prvé řadě musíme být láskyplné a soucitné samy k sobě, pečovat o sebe a vytvořit si prostředí, ve kterém budeme prospívat.

Jenom tak můžeme jako květiny provonět svět kolem sebe.

Zdroj: <http://www.silna-zena.cz/clanky/sebeucta-a-sebevedomi-zeny/bohyne-se-nesnazi.html>
<http://budstastny.cz/blog/bohyne-se-nesnazi/>